

[Holger Larsen.]

Side gjorde det lovligt ved at vedtage Brændselsloven og vedtage den saa hurtigt som muligt.

Jeg anbefaler hermed Sagen til det høje Tings Velvillie.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen har jo ganske Ret i, at der er intet nyt under Solen. Jeg antager, det ærede Medlem har fremsat denne Bemærkning i Erindring om de Foredrag, han i tidligere Aar har holdt om denne Sag; de har været af ganske samme Beskaffenhed og har ikke været mere rimelige i Opfattelsen af Aldersrenteloven og Aldersrentenyderens Stilling end det Foredrag, som det ærede Medlem nu holdt. Naar det ærede Medlem tillod sig at betegne den Revision, som i forrige Rigsdagssamling fandt Sted af Aldersrenteloven, som en brutal Nedskæring, maa jeg ganske bestemt protestere derimod. De Ydelser, som Aldersrenteloven giver de gamle i Henhold til den ændrede Lov, ligger for enligstillede — og det er jo særlig dem, man har beklaget under den gamle Lov — væsentlig højere end Ydelserne i Tiden fra 1923 til 1927. Dér, hvor Nedskæringen er sket, og dér, hvor det ærede Medlem særlig følte sig kaldet til at træde hjælpende til, det er overfor dem, som i Aldersrentelovens Forstand havde betydelige Indkomster og betydelige Formuer. Derimod har det ærede Medlem for de efter 65 Aars Alderen følgende Aldersklasser baade i København og i Købstæderne foreslaaet væsentligt mindre, end den gældende Lov byder. Det burde det ærede Medlem erindre sig, naar han karakteriserer den stedfundne Revision paa den Maade, som han her har gjort. Det ærede Medlem siger, at de gamle burde ikke behøve at vente, man burde ikke opsætte det til det Tidspunkt, da Vinterkulden holdt sit Indtog og af den lade sig tvinge, men allerede paa et langt tidligere Tidspunkt have stillet Brændselshjælp til Disposition. Man skulde ikke tro, det ærede Medlem var vidende om, at Kommunerne i Henhold til den nye Lov disponerer over Midler, som ikke tidligere var til Disposition, og at dersom der for Tiden sidder Aldersrentenydere rundt om i Kommunerne, som er uden Brændsel og ude af Stand til at skaffe sig det, saa er der Midler, som Kommunerne har til Disposition til i hvert Tilfælde foreløbig at afhjælpe denne Nød. Jeg ønsker at gøre opmærksom paa, at i 1926—27 maa man antage, at Udgifterne til Aldersrenteloven bliver ca. 66½ Mill. Kr. Heraf medgaar til den faste Rente

i Byerne ca. 36,3 pCt. eller ca. 24 140 000 Kr. og til fast Rente i Landkommunerne ca. 28,9 pCt. eller ca. 19 200 000 Kr.; til Sygehjælp i Landkommunerne er der medgaaet ca. 2,9 pCt. af dette Beløb eller ca. 1 942 000 Kr. af den samlede Aldersrenteudgift, og Udgifterne til Sygehjælp skal jo nu for Landkommunernes Vedkommende afholdes indenfor det Beløb, som Kommunerne har Adgang til at bevæge sig paa til Støtte for særlig trængende Aldersrentenydere.

Til personlige Tillæg i Byerne kan der, som ærede Medlemmer vil vide, i Tiden fra 1. Oktober 1927 til 31. Marts 1928 anvendes $\frac{1}{40}$ af Udgifterne til fast Aldersrente i 1926—27 eller 603 000 Kr. Det er altsaa det Beløb, som man raader over i Byerne til personlige Tillæg i indeværende Vinter, og det er altsaa det Beløb, som man i Byerne i det væsentlige kan anvende i Tiden fra 1. Oktober 1927 til 31. Marts 1928 til Brændselshjælp, idet man jo i det væsentlige kan anvende Beløbet paa den Maade, da, som sagt, Sygehjælpen vedvarende kan ydes udenfor det Beløb, paa hvilket Bykommunernes Kommunalbestyrelser har Adgang til at bevæge sig. Derfor siger jeg, at hvis der i Bykommuner sidder Aldersrentenydere, som er ude af Stand til at faa noget at komme i Kakkelovnen, behøver Kommunerne ikke at vente paa en Vedtagelse her i den høje Rigsdag, men saa har alle Kommunerne Beløb til Disposition til i hvert Tilfælde foreløbig at afhjælpe disse Vanskeligheder. Det burde det ærede Medlem erkende, før han kommer her og taler ganske, som han talte, da vi levede under den forrige Aldersrentelov, hvor der ikke var en tilsvarende Adkomst for Kommunerne til at yde udover de gennem Taksterne fastsatte Beløb.

Hvad Landkommunerne angaar, er der til Sygehjælp og personlige Tillæg i Tiden fra 1. Oktober 1927 til 31. Marts 1928 til Disposition $\frac{1}{16}$ af det foran nævnte Takstbeløb eller ca. 1 200 000 Kr., og Udgiften til Sygehjælp, som man her maa fradrage, maa i Landkommunerne i Tiden fra 1. Oktober 1927 til 31. Marts 1928 efter tidligere Aars Erfaringer antages at andrage ca. 970 000 Kr., saaledes at der er et Beløb af henimod $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. til Disposition i Landkommunerne for Ydelse af personlige Tillæg, derunder altsaa ogsaa Brændselshjælp. Sidder der derfor her og dér i Landkommunerne gamle, som er nødstedte med Hensyn til Brændsel, kan de ogsaa foreløbig hjælpes, og naar man tillige erindrer den overordentlige Forskel paa Brændselsprisen i Aar og i Fjor, synes det mig, at det